

तमम् २, } १ तमम् २-तामम् २, } तितमिषम् २, }
 तमित्वा २, } तमित्वा २-तान्त्वा २, } तितमिषित्वा २, }
 तान्त्वा २, } तन्तमम् २; } तन्तमित्वा २; }

²तमः, ³तमसा [नदी], ⁴ताम्रम्^A.

(707) “तय गतौ” (I-भवादि:-479. सक. सेट. आत्म.)
 तायकः-यिका, तायकः-यिका, तितयिषकः-षिका, तातयिकः-यिका;
 तयिता-त्री, ताययिता-त्री, तितयिषिता-त्री, तातयिता-त्री;
 इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकचयतिवत् (502) ज्ञेयानि। ^Bप्रतय्य।

(708) “तर्कं भाषार्थः” (X-चुरादि:-1781. सक. सेट. उभ.)

आस्वदीयः ।

‘ऊहेऽप्ययमिति मैत्रेयः’ इति मा. धा. वृत्तौ ।
 तर्ककः-किंका, तितर्कयिषकः-षिका; तर्कयिता-त्री, तितर्कयिषिता-त्री;
 इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि ग्रमधातुवत् (439) वोध्यानि। क्विपि-तर्क-तर्की-
 तर्कः; इति रूपाणि। गिलोपे ककारस्य संयोगान्तलोपे न। ‘रात् सत्य’
 (8-2-24) इति नियमात्। न च गिलोपस्य स्थानिवद्वावः शङ्क्यः।
 पूर्वत्रासिद्धे तन्निषेधात् ।

(709) “तर्जं भर्त्सने” (I-भवादि:-227. सक. सेट. पर.)

‘सन्तर्जने तर्जयते भर्त्सनार्थं तु तर्जति ॥’ (श्ल. 66) इति देवः।
 तर्जकः-जिंका, तर्जकः-जिंका, तितर्जिषकः-षिका, तातर्जकः-जिंका;
 तर्जिता-त्री, तर्जयिता-त्री, तितर्जिषिता-त्री, तातर्जिता-त्री;

1. ‘चिण्मुलोदीर्घोऽन्यतरस्याम्’ (6-4-93) इति णमुलपे णौ दीर्घविकल्पः।
 2. ‘असुन्’ [द. उ. 9-49] इत्यसुन् प्रत्ययः।
 3. औणादिके [द. उ. 9-44] असच्च-प्रत्यये रूपम्।
 4. ‘असितम्योदीर्घश्च’ [द. उ. 8-36] इति रक्प्रत्ययः, दीर्घश्च। तस्यते जैरिति
 ताम्रम्=लोहविशेषः।
- A. ‘मधुरिपोरभिताम्रमुखी मुद्दं दिवि तदा विततान् शुकावलिः ।’ शि. व. 6.53.
- B. ‘प्रतयश्च किंचित्तयितो गृहान्तिकं ददर्श धन्यः स दयालुमीक्षरम् ।’ धा.का. 1.62.